

Pr. Karel Všeček:

**NOVÉ FORMY RODU ANISOPLIA SERV. Z LIBANONU
(COL. SCARABAEIDAE).**

**NEUE FORMEN DER GATTUNG ANISOPLIA SERV. AUS LIBANON
(COL. SCARABAEIDAE).**

1. *Anisoplia Obenbergeri* n. sp.

Bronzově zelený, krovky žlutohnědé, ♀ mívá tmavou, hustěji tečkovanou skvrnu kolem štítku. Hlava, štít, štítek, pygidium a spodek žlutobíle chloupkovány.

Hlava hrubě, splývavě, clypeus jemněji, však hustěji až svrasčité tečkovaný. Přední okraj clypeu delší než polovina délky čela mezi předním okrajem očí a téměř, zejména u ♂, rovný.

Štít, na celé ploše s dobře vyznačeným tečkováním, mezi tečkami hladký, bez mikroskulptury, na rozdíl od *An. segetum* Hrbst. Zadní okraj štítu jemně, postranní okraje zřetelně šířeji vroubené, před předními rohy okrouhlé, tak že tyto nevyčnívají vpřed. Zadní rohy zaoblené.

Štítek s hustým tečkováním.

Krovky spoře, jen po stranách a v okolí štítku, zejména u ♀, delšími chloupky a hustěji pokryty. Bočné okraje vroubeny ostnatými chlupy.

Pygidium s pilníkovitými tečkami, povrch mezi nimi šagrynován.

Zadní chodidla sotva delší než holeně. Velký drápek na předních nohách u ♂ delší než poslední článek chodidel.

Forceps má zadní část paramer širší než delší, podobně jako tomu je u *An. syriaca* Burm., leč horizontálně postavená terčovitá ploška levé paramery liší se tvarem i velikostí. — 11—12 mm.

Libanon: v květnu 1936 na obilí u osady Sofar v okolí letoviště Chtaura.

Nový druh nazývám ku počtě váženého přítele pana Doc. Dr. Obenbergera, přednosty zoologického oddělení Zemského musea v Praze.

Obdobně jako u *An. Syriaca* Burm. vyskytují se u ♀ vzácně některé barevné odchylky:

2. *An. Obenbergeri* ab. *v-signum* f. n.

Tmavé zbarvení kromě skutellární skvrny, rozšiřuje se i na okolí švu krovek a zabírá více či méně též jejich strany. Světlé zbarvení zůstává omezeno jen na dva šikmé pruhy v podobě písmeny »V«. (S formou základní.)

3. *An. Obenbergeri* ab. *foenica* f. n.

Krovky celé hnědočerné, se slabě kovovým leskem, nejvýše několik ojedinělých, malých skvrnek svědčí ještě o původním světlém zbarvení. (S formou základní.)

Níže uvádím nejvýznačnější rozdíly mezi *An. segetum* a *An. Obenbergeri*, které usnadní rozlišení obou druhů:

An. segetum Hrbst.

Clypeus u ♂ na předním okraji zaoblený, kratší než polovina délky čela mezi předním okrajem očí.

Štít mezi tečkováním s mikroskulpturou (50-násob. zvětš.).

Přední rohy štítu u ♂ více vpřed protažené.

Zadní rohy štítu tupé, ale znatelné.

Forceps s paramerami v zadní části delšími než širšími. Levá s výčnělkem nepatrně stranou odstávajícím.

An. Obenbergeri n. sp.

Clypeus u ♂ na předním okraji rovný, delší než polovina délky čela mezi předním okrajem očí.

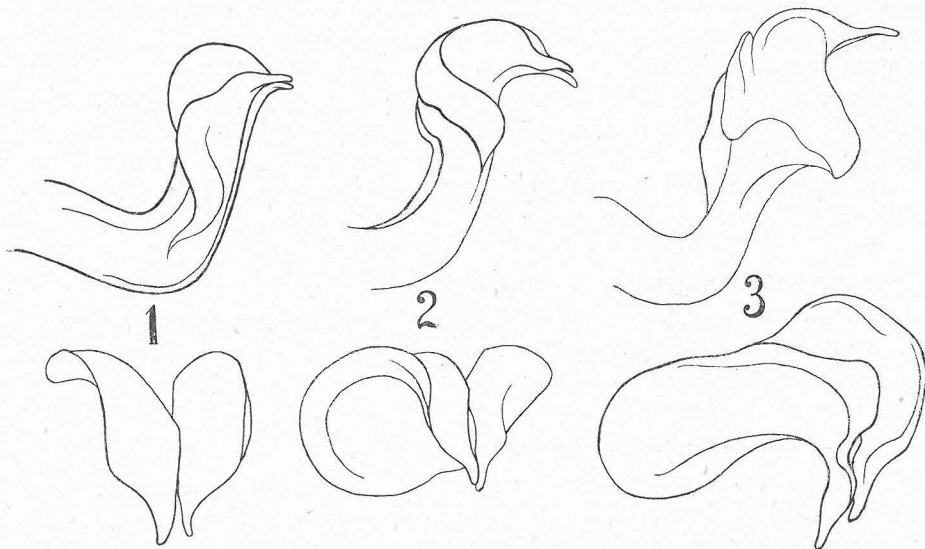
Štít mezi tečkami hladký.

Přední rohy štítu u ♂ i ♀ tupě zašpičatělé.

Zadní rohy štítu zaoblené.

Forceps s paramerami v zadní části širšími než delšími. Levá s velkou, kolmo odstávající terčovitou ploškou.

Od *An. syriaca* Burm. liší se nový druh menší velikostí, světlejším chloupkovaním, předními rohy štítu, které nejsou vpřed protaženy a tvarem samčího kopulačního orgánu. Od *An. inculta* Er. liší se dvojnásobnou délkou,

širším postranním okrajem štítu, u ♂ na předních chodidlech drábkem nejméně stejné délky s posledním článkem, který je tlustší, u ♀ přítomností skutellární skvrny na krovkách.

Rozdíly samčích kopulačních orgánů (při pohledu se strany a zepředu) druhů *An. segetum* Hrbst. (1), *An. Obenbergeri* n. sp. (2), a *An. syriaca* Burm. (3), názorně podává připojené vyobrazení.

*

1. Anisoplia Obenbergeri n. sp.

Erzgrün, die Flügeldecken gelbbraun. Die ♀ besitzen einen schwärzlichen, dichter punktierten Scutellarfleck. Kopf, Halsschild, Schildchen, Pygidium und Unterseite gelblichweiss behaart.

Kopf grob zusammenfliessend, am Kopfschild feiner aber noch dichter bis runzelig punktiert. Vorderrand des Clypeus länger als die Hälfte der Stirnlänge zwischen den Vorderrändern der Augen und fast, besonders beim ♂, geradlinig.

Halsschild auf der Scheibe mit getrennter Punktur, am Grunde zwischen den Punkten glatt, ohne Mikroskulptur, nicht wie bei *An. segetum* Hrbst. genetzt. Die Basalkante fein, die Seiten merklich breiter gerandet, vor den Vorderecken gerundet, so dass dieselben stumpfwinkelig erscheinen. Die Hinterecken des Halsschildes abgerundet.

Schildchen dicht punktiert.

Flügeldecken spärlich, nur an den Seiten und in der Umgebung des Schildchens dichter und länger, besonders beim ♀, behaart. Der Seitenrand mit Ausnahme des Spitzenteiles mit Stachelborsten gesäumt.

Pygidium raspelartig punktiert, am Grunde chagriniert.

Hintertarsen kaum länger als die Schienen. Die grössere Klaue der Vorderfüsse beim ♂ länger als das Klauenglied.

Forceps dem der *An. syriaca* Burm. nahe stehend. Die Hinterseite der Parameren ebenfalls breiter als lang, jedoch die horizontale Scheibe der linken anders geformt und etwa halb so lang als bei *An. syriaca*. Länge 11—12 mm.

Libanon (an einem Getreidefeld bei Sofar in der Umgebung von Chtaura im Mai 1936 gesammelt).

Ich benenne diese neue Art zu Ehren meines geehrten Freundes, Herrn Dozent Dr. J. Obenberger, Vorstandes der Zoologischen Abteilung des Landesmuseums in Prag.

Gleich der *An. syriaca* bildet selten auch die neue Art im weiblichen Geschlechte Farbenabweichungen:

2. *An. Obenbergeri* ab. *v-signum* f. n.

Die dunkle Färbung dehnt sich auf die Suturalgegend und die Seiten der Flügeldecken mehr oder weniger aus, so dass nur je zwei schräge Linien hell bleiben. (Mit der Stammform.)

3. *An. Obenbergeri* ab. *foenica* f. n.

Die Flügeldecken sind braunschwarz mit schwachem metallischem Scheine, wobei sich die ursprüngliche helle Farbe höchstens nur noch durch einige umbedeutende Makeln verrät. (Mit der Stammform.)

In nachstehender Tabelle sind die Merkmale hervorgehoben, welche die Unterscheidung der *An. Obenbergeri* von der nächstverwandten *An. segetum* erleichtern sollen.

An. segetum Hrbst.

Clypeus beim ♂ vorne mehr abgerundet, kürzer als die halbe Stirnlänge zwischen den Augenvorderrändern.

Thorax zwischen der Punktur mit Mikroskulptur. (Bei 50-facher Vergrösserung.)

An. Obenbergeri n. sp.

Clypeus beim ♂ fast geradlinig, länger als die halbe Stirnlänge zwischen den Augenvorderrändern.

Thorax zwischen den Punkten glatt.

Vorderecken des Halsschildes beim ♂ mehr vorragend.

Hinterecken des Halsschildes stumpf, aber deutlich.

Hintertarsen länger als die Schienen.

Die Hinterseite der Parameren des Forceps länger als breit, die linke mit einem wenig vorstehendem Fortsatz.

Vorderecken des Halsschildes in beiden Geschlechtern stumpf erscheinend.

Hinterecken des Halsschildes abgerundet.

Hintertarsen kaum länger als die Schienen.

Die Hinterseite der Parameren des Forceps breiter als lang, die linke mit einer grossen horizontal verflachten Scheibe.

Von *An. syriaca* Burm. durch geringere grösse, hellere Behaarung, nicht vorgezogene Vorderränder des Halsschildes und anders geformten Forceps, von *An. inculta* Er. durch doppelte Grösse, breitere Seitenrandung des Halsschildes, beim ♂ durch die Krallen, welche die länge des mehr erweiterten Klauengliedes der Vordertarsen mindestens erreichen und das Vorhandensein eines Scutellarfleckens auf den Flügeldecken des ♀ verschieden.

Die Unterschiede der Forcipites von *An. segetum* Hrbst. (1), *An. Obenbergeri* n. sp. (2) und *An. syriaca* Burm. (3) werden durch die beigegefügte Abbildung in der Seiten- und Vorderansicht anschaulicher gemacht.
